

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 46 0 P 100769 22 GŽ

Novi Travnik, 22.12.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija Mirjane Grubešić, kao predsjednice vijeća, Suade Kahrić i Senada Begović, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja B. U.iz B. L., ..., zastupan po punomoćniku Andrej Obradović, advokat iz Banja Luke, protiv tuženog Muški Rukometni Klub Iskra Bugojno iz Bugojno, Zlatnih ljiljana b.b., zastupan po punomoćnicima Zajednička advokatska kancelarija Esma Husejnbegović i Safet Rustempašić, advokati iz Bugojna, radi naplate potraživanja, vrijednost spora 8.000,00 KM, odlučujući o žalbama tužitelja i tuženog izjavljenim na presudu Općinskog suda u Bugojnu, broj: 46 0 P 100769 20 P od 08.11.2021. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 22.12.2022. godine, donio je slijedeću:

PRESUDU

Žalbe se odbijaju kao neosnovane i potvrđuje presuda Općinskog suda u Bugojnu, broj: 46 0 P 100769 20 P od 08.11.2021. godine.

Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja za nadoknadu troškova sastava žalbe i odgovora na žalbu ukupan iznos od 2.106,00 KM, kao i zahtjev tužene za nadoknadu troškova sastava žalbe u iznosu od 526,50 KM.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom u prvom stavu izreke, obavezan je tuženi da isplatiti tužitelju na ime duga iznos od 4.000,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom od dana dospijeca svakog pojedinačnog iznosa pa do konačne isplate, kao i da mu naknadi troškove postupka u iznosu od 726,00 KM (uvećano za pripadajući PDV na iznos od 396,00 KM), sa zakonskom zateznom kamatom od dana presuđenja pa do konačne isplate, sve u roku od 30 dana pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Prvostepenom presudom u drugom stavu izreke, odbija se tužitelj sa viškom tužbenog zahtjeva preko dosuđenog iznosa i to za iznos od 16.000,00 KM.

Protiv prvostepene presude žalbu je blagovremeno izjavio tužitelj, zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom ovom sudu da žalbu usvoji, prvostepenu presudu preinači na način da u cijelosti usvoji tužbeni zahtjev tužitelja ili da istu ukine i predmet vrati na ponovni postupak i odlučivanje. U obrazloženju žalbe navodi da je prvostepena presuda u odbijajućem dijelu nepravilna i nezakonita jer na osnovu ugovora o članstvu kluba i sportskog usaglašavanja zaključenog dana 26.07.2020. godine između parničnih stranaka jasno proizilazi da je ugovor potpisan

na period od 10 mjeseci počev od 01.08.2020. godine, a kako nisu ispunjeni uslovi iz člana VI stav 2. ugovora kojim je preciziran razlog za eventualni raskid ugovora tužitelju pripada odgovarajuća naknada za obavljeni rad. Nadalje ugovorom nisu predviđeni drugi razlozi za raskid ugovora jer je u članu VI ugovoren i raskidni uslov da se ugovor može raskinuti ukoliko klub ne izbori ostanak u baražu u premijernoj ligi BiH, a koji uslov nije nastupio, odnosno tužitelj svojim radom i angažovanjem u pripremi igrača osigurao je i izborio opstanak u Premijer rukometnoj ligi BiH, što je i dokazano izvedenim dokazima uvidom u Bilten rukometnog saveza BiH. Prema navedenom žalitelj smatra da je tužitelj u cijelosti ispoštovao odredbe ugovora koje se odnose na njegove obaveze koje proizilaze iz ugovora, tako da nije nastupio raskidni uslov koji bi imao za posljedicu raskid ugovora a ugovorom nije predviđen neki drugi razlog za raskid, što znači da ugovor traje na vremenski period na koji je potpisan, odnosno 10 mjeseci, pa samim tim tužitelj ostvaruje pravo na naplatu potraživanja za vrijeme na koje glasi ugovor jer zaključeni ugovor predstavlja zakon za ugovorne strane koje su dužne ispuniti svoje obaveze na način kako je i ugovoreno. Zbog navedenog predlaže kao u uvodu žalbe i podnosi zahtjev za naknadu troškova sastava žalbe u iznosu od 1.053,00 KM.

Protiv prvostepene presude žalbu je blagovremeno podnijela i tuženi, zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, sa prijedlogom ovom sudu da žalbu usvoji i preinači prvostepenu presudu na način da u cijelosti odbije tužbeni zahtjev tužitelja uz naknadu troškova prema priloženom troškovniku uvećanih za sastav žalbe u iznosu od 526,50 KM. U žalbi obrazlaže da je angažovanje tužitelja, odnosno njegovo članstvo u klubu i sportsko usavršavanje prestalo prije 21.09.2000. godine iako mu je isplaćena naknada za njegovo angažovanje u iznosu od 2.000,00 KM. Navodi da nije sporno da je u članu IV ugovoreno da se tuženi obavezuje osigurati usluge i kvalitetan timski rad te isplaćivati sportsku stipendiju u iznosu od 2.000,00 KM samo za period kada se trenira i odvija takmičenje kako je to navedeno u članu IV stav 1. tačka 4. ugovora. Prema izjavi tužitelja koju je dao na glavnoj raspravi isti je sam izjavio da od 21.09.2020. godine nije trenirao MKR „Iskra“, iako je njegov angažman prestao i prije 21.09.2020. godine kada je ovo objavljeno na zvaničnoj Facebook stranici kluba. Nadalje navodi da je iz izjave saslušanog zakonskog zastupnika kluba te svjedoka A. Š. sa tužiteljem ranije raskinut ugovor što mu je saopćio predstavnik kluba dr. Z. koji je sa njim i potpisao ugovor iako nije bio ovlaštena osoba za to a zbog neurednog i neredovnog obavljanja posla, tužitelj je dalje izjavio da od 21.09.2020. godine nije dolazio u prostorije kluba pa je neshvatljivo da traži naknade za poslove kada nije obavljao poslove trenera i pri tome tvrdeći da ugovor nije raskinut. Osim navedenog u samoj opomeni pred tužbu na koju se poziva tužitelj je potvrdio da je njegov ugovor prestao pa je pogrešno primijenjeno i materijalno pravo kada je usvojen tužbeni zahtjev na iznos od 4.000,00 KM jer je dug tuženog prema tužitelju 2.000,00 KM iako nije bio angažovan kod tuženog niti 2 mjeseca. Osim navedenog tuženi amaterski klub koji vode entuzijasti pa sve do zakazivanja ročišta za glavnu raspravu nisu imali stručnu pomoć zbog čega su neopravdano odbijeni dokazi tuženog što je sud trebao imati na umu prilikom vođenja ovog postupka. Nadalje u žalbi navodi da se u spisu nalazi Pravilnik rukometnog saveza o registraciji, statusu i transferu igrača iz kojeg nesporno proizilazi da ugovor koji je tužitelj zaključio sa tuženim nije važeći jer nije ovjeren od strane komisije i ne sadrži obrazac broj 4, niti je upisan u registar a što je tuženi istakao u završnom izlaganju.

U odgovoru na žalbu tužitelj ističe da je žalba tuženog neosnovana i predlaže ovom sudu da je kao neosnovanu odbije te postavlja zahtjev za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 1.053,00 KM.

Drugostepeni sud, a nakon što je ispitao osporenu odluku u granicama navoda iz žalbi i po službenoj dužnosti shodno odredbi člana 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, broj: 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), odlučio je kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Žalbe su neosnovane.

Tužitelj postavljenim tužbenim zahtjevom traži da sud obaveže tuženog da mu isplati na ime duga iznos 20.000,00 KM sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom, počev od dana dospijeca svakog pojedinačnog iznosa, pa do konačne isplate, kao i troškove parničnog postupka sa zakonskom zateznom kamatom, počev od dana presuđenja do konačne isplate.

Iz stanja spisa i osporene presude proizilazi da su stranke pred sudom izvele dokaze koje su smatrale potrebnim u cilju utvrđivanja odlučnih činjenica u skladu sa članom 7. stav 1. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH.

Ispravnom ocjenom izvedenih dokaza, kako to propisuju odredbe člana 8. i člana 123. stav 2. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH, prvostepeni sud je pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje u ovoj pravnoj stvari, te donio ispravnu odluku kao u izreci prvostepene presude.

Za ovakvu svoju odluku prvostepeni sud je u obrazloženju presude dao jasne, potpune i valjane razloge koje u cijelosti prihvata i ovaj sud, a koji nisu dovedeni u sumnju ni podnesenim žalbama.

Pravilnim tumačenjem odredbe člana 8. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH se zaključuje da izvedene dokaze sud cijeni po slobodnom uvjerenju, ali je dužan stečeno uvjerenje opravdati uvjerljivim i logičnim razlozima da bi se moglo provjeriti ima li takvo uvjerenje pravnu ili činjeničnu osnovu. Dakle, sud je u obavezi savjesno i brižljivo cijeliti svaki dokaz posebno i sve dokaze zajedno, a nakon toga po slobodnoj ocjeni odlučiti koje će činjenice uzeti kao dokazane.

Iz činjeničnog utvrđenja prvostepenog spisa vidljivo je da su u toku parničnog postupka pred prvostepenim sudom stranke izvele dokaze uvidom i čitanjem Ugovora o članstvu kluba i sportskom usavršavanju zaključenom dana 26.07.2020. godine, opomena pred tužbu, Bilten broj 6 sezona 19/20 Doboj 14.09.2020. godine, zapisnici sa utakmica Iskra Bugojno RK Goražde; Iskra Bugojno RK Bosna – Sarajevo; Iskra Bugojno RK Krivaja Zavidovići; RK Bosna – Sarajevo -Iskra Bugojno; Goražde – Iskra Bugojno; RK Krivaja Zavidovići -Iskra Bugojno; u vremenskom periodu 08. i 09. mjesec 2020. godine, s tim da je u Biltenu br. 6, koji je predložen kao dokaz navedeno u tački 1. da dvije prvoplasirane ekipe RK Krivaja i MRK Iskra su stekle pravo nastupa za sezonu 2020/2021. godina u Premijer ligi, kako je to definisano članom VI ugovora, zapisnicima sa utakmica, izvještaj iz arhive tuženog da je iznos od 1.000,00 KM, po blagajničkom nalogu, broj: 04-7/20 od 24.07.2020.

godine isplatio tužitelju. Proveden je dokaz saslušanjem parničnih stranaka i svjedoka A.Š. i A. B.

Suprotno prigovorima iz žalbe tuženog, pravilno je prvostepeni sud iz provedenih dokaza zauzeo stav da za taj period u trajanju od dva mjeseca (08. i 09. mjesec 2020. godine) tužitelju pripada pravo na isplatu stipendije u iznosu od po 2.000,00 KM ili ukupno 4.000,00 KM. Ovo iz razloga što provedenim dokazom uvidom u Ugovor o članstvu kluba i sportskom usavršavanju, broj: 085/20 od 26.07.2020. godine proizilazi da su parnične stranke kao ugovarači iz ugovora u to vrijeme postigle saglasnost o svim bitnim elementima i sastojcima ugovora, uz pravilno obrazloženje da navodi tuženog da je ovaj ugovor nevažeći iz razloga što nisu ispoštovane odredbe člana I i II ovog ugovora, prvostepeni sud ne prihvaća, jer su to pravne obaveze koje su proistekle iz ovog ugovora, koje se odnose na MRK „Iskra“ Bugojno koji je propustio ispoštovati navedene pravne obaveze vezano za dobivanje licence i dostavljanje jednog primjerka ugovora Rukometnom savezu Bosne i Hercegovine. Odredbom člana VI ovog ugovora, propisane su obaveze kluba u tom pravcu a među kojima je i obaveza da osigura pružanje trenerskih usluga angažiranom treneru, odnosno tužitelju i da mu za pružene usluge isplati sportsku stipendiju u iznosu od 2.000,00 KM za period kada se trenira i odvija takmičenje. Visina naknade, odnosno sportske stipendije nesporna je među parničnim strankama, jer je odredbom člana VI navedenog ugovora utvrđena u mjesečnom iznosu od 2.000,00 KM.

Nadalje, odredom člana VI ugovora je propisano da se ugovor potpisuje u trajanju od 10 mjeseci, računajući od 01.08.2020. godine, s tim da se ugovor može produžiti sa trenerom na još jednu godinu.

Suprotno prigovoru iz žalbe tužitelja, pravilno zaključuje prvostepeni sud uz pravilno obrazloženje da su pravne obaveze između stranaka nastale ovako zaključenim ugovorom protekom potrebnog vremena za trajanje otkaznog roka, računajući od dana kada je tužitelj prestao pružati trenerske usluge zbog otkaza ugovora putem facebook stranice dana 21.09.2020. godine, zbog čega je pravilna odluka prvostepenog suda da tužitelj ima pravo na naknadu za pružanje trenerskih usluga za 08. i 09. mjesec 2020.godine.

Nadalje, suprotno prigovoru iz žalbe tuženog, prvostepeni sud je postupao u okviru postavljenog tužbenog zahtjeva, zbog čega nisu raspravljane činjenice vezane za ništavost predmetnog ugovora, jer je tužbom tužitelj tražio isplatu dugovanja za pružanje trenerskih usluga za 10. mjeseci, iako je tužitelj priznao i to nije sporno među strankama da je ove usluge tužitelj pružao dva mjeseca, što mu je pravilno prvostepeni sud i dosudio.

Odredbom člana 2. stav 1. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH je propisano da u parničnom postupku sud odlučuje u granicama zahtjeva koji su stavljeni u postupku.

Iz činjeničnog utvrđenja prvostepenog spisa proizilazi da stranke u toku postupka pred prvostepenim sudom nisu postavljale pitanje važnosti, odnosno ništavosti predmetnog ugovora i vraćanja drugoj strani svega onog što je primila temeljem ovog ugovora, odnosno pitanje naknade pretrpljene štete, tako da ova pitanja nisu

predmet postavljenog tužbenog zahtjeva, tako da se pravilno prvostepeni sud shodno navedenoj zakonskoj odredbi kretao u granicama postavljenog tužbenog zahtjeva.

Prema navedenom pravilna je odluka i obrazloženje prvostepenog suda kojom je odbijen tužitelj sa tužbenim zahtjevom preko dosuđenog iznosa kojim potražuje naknadu za period oktobar 2020. - maj 2021. godine uz pravilno obrazloženje da je i sam priznao, odnosno da nije sporno da u tom razdoblju nije izvršavao pravne obaveze nastale iz zaključenog ugovora, uz dalje pravilno obrazloženje da se sud nije upuštao u ocjenu da li tužitelj ima pravo na naknadu štete zbog načina na koji je saznao da je ugovor raskinut i da je prestao biti trener MRK „Iskra“, shodno odredbi iz člana 2. stav 1. navedenog zakona.

Iz provedenih dokaza, uvidom u Bilten br. 6 i Zapisnika sa utakmica Iskra Bugojno RK Goražde; Iskra Bugojno RK Bosna – Sarajevo; Iskra Bugojno RK Krivaja Zavidovići; RK Bosna – Sarajevo -Iskra Bugojno; Goražde – Iskra Bugojno; RK Krivaja Zavidovići -Iskra Bugojno u vremenskom periodu 08. i 09. mjesec 2020. godine, proizilazi da je Rukometni savez Bosne i Hercegovine u Biltenu i zapisnicima potvrdio činjenicu da je u tim utakmicama trener MRK „Iskra“ Bugojno bio tužitelj. Ovi dokazi potvrđuju da su neosnovani žalbeni navodi tuženog da tužitelj nije imao licencu i da zbog toga ne može tražiti naknadu za pružanje trenerskih usluga.

Na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje prvostepeni sud je primijenio relevantne odredbe Zakona o obligacionim odnosima („Službeni list R BiH“, broj: 2/92, 13/93 i 13/94 i „Službene novine Federacije BiH“, broj: 29/03 i 42/11).

Po ocjeni ovog suda, prvostepeni sud je izvedene dokaze na glavnoj raspravi cijenio na način propisan odredbom člana 8. i člana 123. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH i na osnovu takve ocjene dokaza utvrdio činjenice od značaja za odluku u ovoj pravnoj stvari te kod naprijed utvrđenih činjenica a suprotno navodima žalitelja, pravilno primijenio materijalno pravo i za ovakvu svoju odluku dao potpune i jasne razloge u obrazloženju pobijane presude tj. na način kako je to propisano odredbom člana 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH.

Slijedom navedenog u pogledu ostalih navoda žalbi ovaj sud nalazi da isti nisu od uticaja na drugačiju odluku ovog suda, pa ih nije posebno ni obrazlagao u smislu člana 231. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH.

Shodno odredbi iz člana 397. stav 1. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH, ovaj sud je odbio zahtjev tužitelja i tuženog za nadoknadu troškova sastava žalbe, kao neosnovan iz razloga što sa žalbom nisu uspjeli.

Isto tako odbijen je kao neosnovan i zahtjev tužitelja za nadoknadu troškova odgovora na žalbu, shodno odredbi iz člana 387. stav 1. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH, u kome je propisano da će pri odlučivanju koji će se troškovi stranci nadoknaditi, sud će uzeti u obzir samo troškove koji su bili potrebni za vođenje parnice, a ovaj odgovor na žalbu nije od uticaja na odluku ovoga suda.

Stoga, kako ne stoje žalbeni razlozi to je ovaj sud temeljem odredbi 226. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH, žalbe odbio kao neosnovane i potvrdio prvostepenu presudu.

Predsjednica vijeća
Mirjana Grubešić